

sidder i længere Tid og venter paa, at han skal have den legemlige Straf, saa turde det dog være, at de Tanker, der i denne Tid beskæftige ham, ikke ere videre behagelige, saa at altsaa ogsaa *Udsigten* til at faa Legemsstraffen vil virke gavnligt. Som sagt, jeg tror i det hele taget, at Legemsstraffen vil vise sig at være nyttig, det kan der vist ikke være Tvivl om, og jeg kan være enig med det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i, at der vist er en almindelig Folkestemning for denne Straf. Jeg tror, at hvis der blev foretaget en almindelig Afstemning derom, vilde en 90 pCt. af Befolkningen stemme for Indførelse af Pryglestraf. Imidlertid kan man jo ikke, det skal jeg villig erkende, bedømme Virkningen af Straffen, før den har været anvendt i Praksis i nogen Tid. Nu er det jo saaledes, at Loven kun skal gælde i 6 Aar, og jeg kan ikke indse, at der kan være nogen Skade ved, at man prøver, om den har de Virkninger, som man tillægger den.

Jeg tør maaske i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa nogle Borgere, som særlig trænge til at værnes imod Bøllernes Overfald. Det er Politiets Betjente. Det er blevet en yndet Sport hos Bøllerne at slaa Betjentene halvt fordærvede. De have jo kun Staven til at værges sig med, men det har vist sig i mangfoldige Tilfælde, at dette Vaaben ikke er tilstrækkeligt. Jeg tror derfor, at det vilde være højst heldigt, om Politiets Betjente bleve forsynede med andre og bedre Vaaben. Men dette kan mulig ske ad administrativ Vej, det behøver Lovgivningsmagten vel ikke at blande sig i.

Nu er det jo saaledes, at dette Lovforslag egentlig kun for en ringe Del beskæftiger sig med Indførelse af Pryglestraf, det handler tillige om mange andre Ting. Det medfører navnlig en meget stor Forandring i den øvrige Straffelovgivning. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) kritiserede i Gaar med stor Grundighed en Masse af disse Bestemmelser, og deri kan jeg være fuldkommen enig med ham. Jeg tror ikke, at det er muligt at tage Lovforslaget i sin Helhed uforandret, saaledes som det foreligger, jeg kan ikke indse, at det kan bruges, som det er. Det er paa mange Punkter uklart, og man tør maaske endogsaa sige noget umodent og modsigende, saa at det vil afstedkomme stor Forvirring, hvis det skulde blive vedtaget uforandret. Det er jo ikke saa faa store Spørgsmaal, som det tager under Behandling. Det har f. Eks. medtaget Spørgs-

maalene om betingede Straffedomme og om Nedsættelse af Straffen i visse Tilfælde, om hvorledes man skal forholde sig lige over for dem, som ere berusede, om Forvaring af Voldtægtsforbrydere i lang Tid, maaske for Livstid, om Forandring af den kriminelle Lavalder og endnu flere Ting, som ere af saa stor og indgribende Betydning, at det vist er nødvendigt, at de blive gjort til Genstand for en meget nøje Overvejelse. Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder, men der er dog et Par Punkter, som jeg mener at maatte fremhæve. Jeg skal ikke gaa videre ind paa det første Kapitel, altsaa det, som handler om selve Legemsstraffen, skønt der ogsaa her er flere Bestemmelser, som ikke ere hensigtsmæssige, og som ligefrem ville vise sig at være umulige. Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) har allerede omtalt Lovforslagets § 4, hvorefter en beværtningsdrivende skal straffes for ulovligt Næringsbrug, hvis han skænker for en Person, der har faaet et saadant Paalæg som det, der omhandles i den første Del af Paragraffen. Men hvordan han skal faa det at vide, er noget vanskeligt at afgøre, da disse Paalæg ikke skulle offentliggøres, og han derfor ikke kan have nogen som helst Sikkerhed for, at den vedkommende Person har faaet et Paalæg. Og saa maa jeg sige, at jeg anser det for højst urigtigt, at den beværtningsdrivende skal straffes for ulovligt Næringsbrug. Det er jo slet ikke ulovligt Næringsbrug, han gør sig skyldig i ved at skænke for saadanne Personer, som maaske komme ædru ind paa en Beværtning og forlange et eller andet. Det er derimod en Politiforseelse, som der kan være Tale om at straffe med en Mulkt, men at straffe ham for ulovligt Næringsbrug, saa at han altsaa i Gentagelsestilfælde vil kunne miste sin Næringsadkomst, er dog vist at gaa lovlig vidt.

Dernæst er der Forandringen af den kriminelle Lavalder. I § 12 staar der, at Børn, som ikke have fyldt 14 Aar, straffes ikke. Dog kan der, naar det findes nødvendigt, af det offentlige, selv uden Samtykke af Forældre eller Værge, anvendes Forbedrings- eller Sikringsmidler mod saadanne Børn. Det kan jo være meget godt, men man har jo ikke saadanne Sikringsmidler for Tiden, og det vil derfor ofte være vanskeligt at sige, hvor man skal gøre af saadanne Børn. Dertil kommer, at hvis f. Eks. en københavnsk Gadedreng ikke kan straffes, før han er 14 Aar, saa vil der ikke være til at være for saadanne halvvoxsne Fyre, de ville begaa alle mulige